

Jsem nádraží

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C

1. Jsem jako nádraží,
mám na čekání, na loučení koncesi
jsem jako nádraží
a po peroně dívky jdou jak procesí,

Ami F G

to jsem já.

2. Jsem jako nádraží
a pro vzpomínky úschovnu mám bezednou,
vždycky mě zaráží,
že lásky mé si vůbec něco vyzvednou,
to jsem já.

Jsem jak to nádraží.

F G

R: Vlak půlnoční

F G

už z dálky září,

F G

vlak půlnoční,

(F C)G

těch vozů, těch oken, těch tváří.

3. Jsem jako nádraží,
co zachvívá se každou novou soupravou,
vy, slečno s bagáží,
vy dozajista také nejste tou pravou.

Jsem nádraží,

jsem nádraží.

4. Haló, tady nádraží.
Ne, ještě nepřijela, má zpoždění.
Čekám ji každou chvíli,
čekám ji už léta.

Ovšem - také je možné,
že byla odkloněna na jinou trať,
a že naší stanicí nikdy neprojede.

R:

5. Jsem jako nádraží,
mám na čekání, na loučení koncesi
jsem jako nádraží
a po peroně dívky jdou jak procesí.

Jsem nádraží,

jsem nádraží,

jsem nádraží.